

Projekat je finansirala Evropska Unija
kroz program "Podrška civilnom društву"

Kreativni Centar CEKOM, Zrenjanin

Priče iz Kockograda

**dramski tekst za dečju i omladinsku
dramsku i lutkarsku scenu,
nastao kroz kreativni dramski proces**

LICA:

NENA – Jedina lopta među kockama, večito odbačena

MAMA – Voli svoje dete bez obzira što je okruglo

TATA – Nesrećan zbog porodične sramote, prerano ostario

VLADIMIR – Nenin stariji brat, stalno udara svog mlađeg brata blizanca

GRADIMIR – Nenin stariji brat, veselo i smotan, radi sve što mu stariji blizanac kaže

NIKOLA – Najzgodnija kocka u društvu

MILUTIN – Najpametnija kocka, zato ga zovu štreber

LOLA – Zavodnica kockica, za njom jure sve muške kockice

GILJOTINA – Telokorektorka, nadrihirurg, medijska veštica

NARATOR 1

NARATOR 2

STANOVNICI KOCKOGRADA – igraju delove grada, kuće i mašinu i predstavljaju mišljenje društva

O lopti koja bi da postane kocka...

“Priče iz Kockograda” govore o tome kroz šta sve prolazi mlada osoba koja je drugačija od svoje okoline. To je priča o promenama u samom sebi, o prihvatanju i neprihvatanju sebe i drugih.

Stanovnici Kockograda su svi kockastog oblika i uvek su se dobro slagali, ali sve se promenilo kada se jednog dana u uglednoj porodici Kockin rodila Lopta.

Na različite načine porodica je pokušavala da prikrije zastrašujući loptasti oblik svog deteta, ali tokom odrastanja ona je sve više odsakala od okoline i vršnjaci su je odbacivali. Kada joj je jedna zgodna kocka slomila srce, Lopta je odlučila da se zauvek promeni...

Proces pretvaranja lopte u kocku...

Članovi dramske grupe CEKOM su zajednički razvijali dramsku priču na temu isključivanja i diskriminacije među mladima.

Proces je tekao kroz nekoliko faza: Kroz diskusije na temu različitosti kod mlađih, došlo se do ideje za priču. Pošto su naši likovi kocke i lopta, odlučili smo da ideju prenesemo kroz pozorište lutaka koje uspešno komunicira i sa mlađom i sa starijom publikom. Učesnici su zatim smisljali biografije likova, a potom napravili i skice na osnovu kojih su izrađene lutke.

Materijal je razvijan kroz različite dramske igre: prvo su učesnici kroz improvizacije postavili osnovne situacije, a na osnovu toga je sastavljen scenario sa ključnim dijalozima, koji je u poslednjoj fazi postavljen kao predstava.

Ukupno 26 članova pozorišta mlađih CEKOM učestvovalo je u kreativnom procesu kreiranja dramskog sadržaja, animacije lutaka i izvođenja „žive“ scenografije kroz teatar pokreta.

Voditelj procesa je Mina Sablić, dramaturg, uz podršku Smiljane Tucakov, dramskog pedagoga iz CEKOM-a. Lutke je izradila Blagovesta Vasileva, po nacrtima učesnika.

Predstava je nastala u okviru projekta Dramska edukacija za interkulturno učenje IDEAL, u saradnji organizacija BAZAART iz Beograda i CEKOM iz Zrenjanina.

Reč autora...

Nakon raznih ideja za priču i razgovora o tome kako se u njihovom okruženju vršanjaci ponašaju prema nekome ko je na bilo koji način drugačiji i ko se izdavaja, pojavilo se pregršt tema i mišljenja. Odlučili smo da sva iskustva pretočimo u dramski materijal, ali da glavni razlog diskriminacije potpuno pretvorimo u apstrakciju, dovodeći ga na taj način do absurdna.

Priča u kojoj živa bića kockastog oblika sa gađenjem gledaju na onoga ko je potpuno okrugao, stvorila je distancu u kojoj će publici i društveno prihvaćene i društveno neprihvaćene karakteristike delovati neshvatljivo, čudno ili smešno.

Zašto oni koji su kockastog oblika mrze ili se plaše nekoga ko je oblika lopte?

Koliko je strah od drugačijeg usađen u nama samima, a koliko ga formira društvo?

Verujemo da smo uspeli da zakotrljamo nešto što će gledaoce na trenutke pretvoriti i u kockasti i loptasti oblik, koji će ostati u njima i nakon predstave...

Ekipa koja je razvila „Priče iz Kockograda“:

Voditelji procesa: Mina Sablić i Smiljana Tucakov

Dramaturg: Mina Sablić

Dramski tekst: članovi CEKOM-a

Režija: članovi CEKOM-a, Mina Sablić, Smiljana Tucakov

Originalna muzika: Boba Vidrić i Dušan Kalejski

Tekstovi songova: Dušan Kalejski

TEHNIČKA REALIZACIJA:

Tonska realizacija: Boba Vidirć

Majstor svetla: Srđan Grubački, Dušan Kalejski

Snimatelj procesa: Srđan Grubački

IGRAJU:

LOPTA NENA: Viktorija Palfi, Tijana Šerfeze

MAJKА: Jelena Šerfeze

OTAC: Zorana Pajić

BRAT VLADIMIR: Stevan Ivetić

BRAT GRADIMIR: Alekса Ninčić

NIKOLA: Ivana Titin

MILUTIN: Ana Marinković

ZAVODNICA LOLA: Đina Blažić

VEŠTICA GILJOTINA: Miša Patarica

KOCKALEON: Tamara Rajić

NARATOR SRĐAN: Srđan Grubački

NARATOR DUŠAN: Dušan Kalejski

DRVO, VRATA – Aleksandar Danguzov

KOCKOGRAD I STANOVNICI:

Aleksandar Danguzov, Aleksandar Vučetić, Dejana Glišović, Ena Munjas, Isidora Jovanović, Jelena Kutlača, Marija Arsenijević, Marija Žeravica, Milana Munjas, Milica Mršić, Mirjana Jockov, Tamara Radukin, Tijana Šerfeze, Viktorija Palfi

Korišćenje ovog teksta za rad sa dečjim i omladinskim dramskim grupama je slobodno, pod uslovom da predstava ne donosi prihod i da se u programu i na web sajtu producenta (škole, dramskog studija, omladinskog pozorišta...) navede sledeći tekst:

Dramski tekst *Priče iz Kockograda* je autorski rad Kreativnog centra CEKOM iz Zrenjanina pod umetničkim vođstvom Smiljane Tucakov, pedagoga i reditelja CEKOM-a i Mine Sablić, dramaturga iz BAZAARTA. Razvijen je u okviru projekta IDEAL koji je finansirala Evropska Unija kroz program „Podrška civilnom društву“. Tekst je dostupan ljubaznošću grupa CEKOM i BAZAART sa čijeg web sajta je preuzet.

SCENA 1

Uvodni song

U jednom dalekom gradu, gde spokojna dosada suvereno vlada
Rodila se ova naša priča o hodu po ivici sa koje često se pada.

I nismo ni slutiti mogli, šta će se ovde desiti do kraja.

Šta nam čudnovato vreme, u ateljeu svom, ovaj put vaja!

I onda se pojavila Ona! I razbila tu uspavanku.

Jer ko ne zna stvarno da voli, taj ne zna da voli ni u snu!

NARATOR 1: Bio jednom jedan grad, u kom su živele kocke. Taj grad je bio jako monoton i jednoličan, ali su kocke u njemu živele srećno i zadovoljno!

NARATOR 2: Ali jednoga dana u porodici Kockin rodila se mala lopta. Svet porodice Kockin okrenuo se naopačke.

NARATOR 1: Dogodilo se nešto što se nikako nije smelo dogoditi, barem ne njima. Dobila se čerka loptastog oblika, i tako je na svet došla mala Nena.

NARATOR 2: Roditelji su u početku mislili da će Nena tokom odrastanja ipak dobiti taj pravi kockasti oblik, ali kada je napunila negde oko 15 godina, ona je sve više i više odskakala!

NARATOR 1: Nakon dva lepa i pametna sina, dogodilo se ovo čudo! Sve je bilo na mestu, oči, usta, kosa... Ali je standardni kockasti oblik i dalje zamenjivao loptasti i to se stanovnicima Kockograda nikako nije dopadalo.

NARATOR 2: Roditelji su na sve načine pokušavali da prikriju sramotu koja ih je zadesila, ali nakon samo par godina, svi su znali kakvu su čerku podigli.

NARATOR 1: Nesrećni otac nikako nije mogao da se pomiri sa tom činjenicom. Na kraju je došao na ideju da sagradi mašinu, koja će njihovu Nenu pretvoriti u pravi oblik.

SCENA 2

U kući porodice Kockin

TATA: Momci, možete li mi pomoći da pronađem delove za moju mašinu.

NARATOR: U redu, recite šta treba da radimo.

TATA: Podîte sa mnom. (Tata i naratori traže delove po publici; delovi su ljudi)

TATA: Može ovaj... E super je i onaj tamo. Ovaj je odličan. E tako, to je to, hvala vam.

TATA (naratoru): Molim te podigni mi ovaj. Gle ovaj kako stoji, pomeri ga. (delovi-ljudi se pomeraju na svoje mesto). Ženo, gde mi je ključ?

MAMA (obraća se publici): Oooo, dobar dan. Ja sam gospođa Mama, kako se vi zovete? Jao, što imate divnu frizuru. A kakva je moja? Imate li možda ogledalo?

TATA: Ženo, šta trabunjaš, jesam ti lepo rekao da pronađeš taj ključ.

MAMA (u publici): Molim vas ustanite, samo da pogledam.

TATA: Jesi li ga pronašla već jednom?

MAMA: Evo gaaaa.

TATA: Jao ženo pa to nije taj! Dobro, nema veze, poslužiće.

MAMA (dolazi do mašine): A kako ovo radi? Gde se uključuje?

TATA: Pa... vidiš ovaj točak – kad shvatim kako da ga uključim, pokazaću ti...

MAMA: Točak, kažeš... a kakvo je ovo dugme ovde? Možda ako tu pritisneš...

TATA: Ženo, ti si genije! Znao sam da se neću pokajati što sam te oženio!

NENA (ulazi): Eeeeeej, zdravo mama, zdravo tata!

TATA: Neno, što sam ti super stvar napravio!

NENA: Šta, šta?

TATA: Mašinu pomoću koje ćeš postati kocka! Hajde da probaš.

(Nena dolazi do mašine, ali se mašina pokvari)

NENA: Tata, ne radiii.

TATA: Kako ne radi, malo pre je radila. Pu, ženoooo! (tata izlazi napolje)

NENA: Mama, šta ćemo sad. Nikad neću postati kocka!

MAMA: Pusti ti i tatu i mašinu, idemo mi da pravimo palačinke.

SCENA 3

U parku

LOLA: Ah kakav divan dan, zašto nikog nema? Šta sad da radim, kad bi prošao neki dasa, al ništa! Opaaaa vidi, vidi! (Kontakt sa publikom: Lola prilazi nekom dečku u publici i flertuje s njim.)

VLADIMIR: (ulazi) Gradimire, Gradimire, dođi da vidiš šta sam našao!

GRADIMIR: (ulazi) Šta si našao?

VLADIMIR: Teraj ove odavde! (zauzimaju klackalicu, Vladimir drži Gradimira gore)

GRADIMIR: Pusti me, pusti me!

VLADIMIR: Neću da te pustim, hahahaha!

GRADIMIR: Jaoooo! (Gradimir pada sa klackalice)

VLADIMIR: Bato, si dobro?

MILUTIN: Petica iz matiša! Ooo, gde ste momci? Je l' ste uradili domaći iz matiša?

VLADIMIR: Jesmo!

MILUTIN: Koji vam je rezultat?

VLADIMIR: 30.

GRADIMIR: 12.

MILUTIN: Tako je, Gradimire!

GRADIMIR: Jeeeeee.

NIKOLA: (ulazi) Kakav provod sinoć, čoveče! Pa šta je ovo? Sunce!!! Ne sunce, izgoreće mi moje lepe uši! Opa, gde si štreberu?

MILUTIN: Baci pet, klempo.

NIKOLA: Ma ko je klempa?

LOLA: (ulazi) Ćao drugari, šta ima?

NIKOLA: Ćao lepotice.

MILUTIN: Kakva riba, ooo...

LOLA: Hoćete da se igramo?

SVI: Hoćemo.

LOLA: Igramo se slaganje kockica. Prvo ja, pa se onda svi na mene poređajte.

NENA: (ulazi) Ćao.
MILUTIN: Oopa, čao!
NENA: Mogu li da se igram sa vama?
MILUTIN: Naravno da možeš.
NIKOLA: Hajde da vidimo!
LOLA: Da vidim da li znaš ovu igru.

(Guraju Nenu na sve strane)

MILUTIN: Prestanite da se ponašate sa njom!
SVI: Molim?
NIKOLA: Šta ti hoćeš?
MILUTIN: Ništa...
LOLA: E, Nikola, idem ja.
NIKOLA: Pa čekaj, lepotice, gde si pošla? Šapni mi gde ćemo se naći. A šta vi čekate? Tutanj svi! Neno, hajde siđi dole.
NENA: Neću!
NIKOLA: Hajde siđi da ti Nikola pokaže nešto.
NENA: Hajde važi.
NIKOLA: Hajde ti meni pokaži kako ti lepo skakućeš.
NENA: Pa evo ovako, vidi.
NIKOLA: A vidi šta Nidža ume (tapka je po glavi).
NENA: Jao, pa to me boli.
NIKOLA: Izvini, a ti si mi jako simpatična tako kad skakućeš.
NENA: Pa i ti simpatičan.
NIKOLA: Pa hajde dođi iza drveta.
NENA: A što?
NIKOLA: Da ti Nidža kaže jednu tajnu.
NENA: A je l' se tajne govore samo iza drveta?
NIKOLA: Samo iza drveta.

NENA: Dobro, hajde! (poljubac)

VLADIMIR: Je l' sam ti rekao da će da pobedi.

GRADIMIR: Jesi, rekao si, ali to mene ne interesuje!

VLADIMIR: Šta te ne interesuje... Rekao sam da je najbolji i da će osvojiti turnir.

GRADIMIR: Pogledaj, Nena se ljubi iza drveta. Ovo sam gledao samo na tv-u.

VLADIMIR: Idemo brzo da kažemo mami!

GRADIMIR: Mami? A tati? (izlaze sa scene)

NIKOLA: Joj, Neno, što si slatka i kružna.

SCENA 4

U kući porodice Kockin

MAMA: Počinje mi serija! Vidi ovaj Huan, sad će da se gledaju pola sata... Pa ovo nema smisla. Pa šta je ovo, sad reklame. Pa proći će mi serija, e sad ču zaboraviti šta je bilo. Prekinu kad je najzanimljivije.

TATA: Ženo, gde su mi šrafovi? Stalno mi premeštaš stvari.

MAMA: Jesi pogledao u garaži, treća fioka levo!

TATA: Sad ču da pogledam (odlazi)

MAMA: Evo, ona opet plače. I gle sad: „gledaćete“. Još nije ni počela serija, te reklame, te uvod – sto godina.

TATA: (ulazi besno) Nema ih! Ženo, je l' me slušaš?

MAMA: Ako ti ja ustanem i ako ti nađem te šrafove...

TATA: Dobro, smiri se, naći ču ih sam.

GRADIMIR I VLADIMIR: (uleću u sobu) Videli smo ih, videli smo ih...

TATA: Gde ste ih videli?

MAMA: Šta ste videli?

TATA: Koga ste videli? Govorite!

VLADIMIR: Videli smo Nenu iza drveta!

GRADIMIR: Iza dveta!

TATA: Šta radi iza drveta?

VLADIMIR: Ljubi se!

MAMA: Naša Nena?

VLADIMIR: Sa Nikolom!

GRADIMIR: Ovako, ovako (valja se po podu i smeje).

TATA: Draga, donesi mi lekove za srce!

MAMA: Nadjite mi Nenu, brzoo!

(U tom trenutku se Nena pojavljuje na vratima, sva u oblacima)

NENA: Zdravo.

TATA: Gde si bila?

MAMA: Sa kim si bila?

NENA: Pa u školi, gde se drugde ide ponedeljkom... u školu.

MAMA: Ponovo te pitam gde si bila i sa kim?

NENA: Bila sam sa drugaricama.

MAMA: A posle škole?

NENA: Bile smo malo da se prošetamo po parku. Jao tata, kako tamo cveće divno miriše...

TATA: Ja sam čuo da si ti gledala drveće i šta je iza njih.

MAMA: Da nije tamo bio neki dečko?

NENA: Bože, mama, ne, kakav dečko... A mama, ja sam se zaljubila!

TATA: Neno dušo, pa ti ne možeš da se zaljubiš u nekog ko je kocka, svi će ti se smejati. Treba da nađeš nekog kao što si ti, pošto si ti, znaš, okrugla.

NENA (plače): Ali kako ne mogu! Meni se Nikola sviđa...

TATA: Nemoj da plačeš! Ide tata da popravi mašinu, pa ćeš i ti biti kocka baš kao i mi, i svi će te voljeti.

NENA: Znate šta ću sad da uradim sad? Sad ću da odem i sama da se skockam!
(odlazi, i za njom izlazi i mama)

VLADIMIR: Svi su otišli.

GRADIMIR: 'Ajmo i mi!

SCENA 5

Kod fontane

- LOLA: Nikola, požuri!
- NIKOLA: Pa gde bežiš, lepotice?
- LOL A: Mmm, baš je lep dan, zar ne?
- NIKOLA: Da, zaista je divan. Znaš Lola, ja sam pesnik.
- LOLA: Stvarno?
- NIKOLA: Da, pišem najlepše pesme.
- LOLA: Mogu da čujem jednu?
- NIKOLA: Pa ne, to je pisano specijalno za mesečinu, večeras.
- LOLA: Ali samo jednu.
- NIKOLA: Ne, ne, večeras.
- LOLA: Pa dobro onda. Hajde da sednemo.
- NIKOLA: Važi, hajde.
- LOLA: Znaš, Niki, mogli bismo večeras u pozorište.
- NIKOLA: U pozorište, naravno.
- LOLA: Ali moraš nam nabaviti karte!
- NIKOLA: Ma kakve karte, ja sam tamo šef razvođača. Imaćemo najbolju ložu.
- LOLA: Ooo, pa super onda. Nego, Niki, ja sam žedna.
- NIKOLA: Žedna? Pa hajdemo na limunadu.
- LOLA: Ali ja hoću odmah, jako sam žedna!
- NIKOLA: Gle, fontana! Hoćeš da piješ vodu ovde? (Nikola podiže Lolu da pije vodu)
- LOLA: E tako, sad više nisam žedna.
- NIKOLA: Hoće Nidža nešto da ti kaže.
- LOLA: Reci.
- NIKOLA: Ali moraš u moje lepe oči da gledaš.
- LOLA: Naravno. (u tom je Nikola poljubi i nailazi Nena)
- NENA: Nikola! Pa šta to radiš?

NIKOLA: Neno, otkud ti ovde?
NENA: Pa trebali smo sad da se nađemo.
NIKOLA: Ne, rekao sam za sat vremena.
LOLA: Šta? Nikola idemo odavde!
NIKOLA: Neno, zvaću te sutra.
LOLA: Ma polazi, rekla sam!
NENA: Ali, Nikolaaa...!

(Lola izvodi Nikolu napolje, Nena ostaje sama na sceni i počinje song „Tužna sam“)

Loptin song

Kad god prodjem ulicom,
stalno neko mi dobacuje,
Zašto ova mala, nema nikakve čoškove
Tužna sam, tužna sam,
Tužna sam, tužna sam.

.Zašto mene niko ne primećuje
Zašto sam senka u sopstvenom gradu
Zašto polako gubim nadu
Gde je srca sud, želim naći pravdu
Tužna sam, tužna sam.

Ali jednoga dana promeniće se sve
Dobiću i ja na srcu čoškove
Tužna sam.

SCENA 6

Nena gleda reklame na TV-u

REKLAME: Ovo je bilo sve što smo vam pripremili za danas. Ostanite uz televiziju Ink. A sada kratki EPP.

GILJOTINA: Samo za vas mi smo spas, dođite kod nas! Čošak jedan ili dva nudim vam ja, za samo ...

RIKI: 999,99 kockica...

SCENA 7

U ordinaciji kod Giljotine

(Uvod u scenu: muzika, Veštica i Riki prave kontakt sa publikom, reklamiraju se)

GILJOTINA: Reci mamici da je lepa.

RIKI: Pa, mogla bi biti i lepša.

(Veštica zaplače)

RIKI: Dobro, dobro, lepa si, polako.

GILJOTINA: Je l' imamo danas neka posla?

RIKI: Nemamo.

GILJOTINA: Ima li mamica neki sastanak?

RIKI: Nema mamica nikakav sastanak. (Veštica plače)

GILJOTINA: Riki, dođi ovamo da počešeš mamicu.

RIKI: Neću! Riki ovo, Riki ono, Riki operi sudove, Riki idi u prodavnici....

GILJOTINA: Rikiiii!

(Riki češka Vešticu, Loptica zvoni na vratima)

GILJOTINA: Riki, otvori vrata.

RIKI: Riki ovo, Riki ono, Riki otvori vrata.... (uplaši se od Nene)

RIKI: Ovuda... Ovuda.

NENA: A baš tuda... Videla sam vašu reklamu, vi meni možete da pomognete da postanem kocka.

GILJOTINA: Jesam bila lepa?

NENA: Da, da, ja sam došla da vidim da li možete da mi pomognete. Samo želim da me svi vole.

GILJOTINA: Riki, daj cenovnik!

NENA: Ovo je sve tako skupo, nema ništa jeftinije?

GILJOTINA: Pa... možeš da se odrekneš svog loptastog ja.

NENA: Spremna sam na sve.

GILJOTINA: Izvolite u šok sobu.

(Odlaze, čuju se efekti intervencije, zatim prvo izlazi Giljotina pa Riki)

GILJOTINA: Riki, šta smo to uradili?

RIKI: Ja ne znam, nisam bio tu, ne znam ja ništa...

NENA: (izlazi iz šok sobe, ima na sebi nadograđene čoškove) Jesam li lepa?

RIKI I GILJOTINA: (zgroženi njenim izgledom) Jesi, jesi, jesi, lepa si...

GILJOTINA: Sad možeš da ideš.

NENA: (odlazi) Hvala Vam, mnogo Vam hvala!

RIKI: Ja sam bio u prodavnici, ne znam ništa, ti si za sve kriva, ništa ne znam.

(Odlaze sa scene)

SCENA 8

U parku

(Braća ulaze)

VLADIMIR: Samo da znaš, pobedio si me na kvarnjaka.

GRADIMIR: Aha, samo što ti nemaš pojma o basketu.

VLADIMIR: Ja nemam pojma? Od tebe sam bolji deset puta.

(ulazi Nena)

NENA: Čao, braćo moja.

VLADIMIR: Neno, šta učini od sebe?

NENA: Kako šta, nadogradila sam čoškove. Sad će me svi voleti.

GRADIMIR: Si ti sa maskenbalu?

NENA: Ne...

(Ulazi Nikola zviždeći, ne primećuje Nenu)

- NENA: Nikola...
- NIKOLA: Da...? Se mi znamo, devojčice?
- NENA: Pa to sam ja, tvoja Nena.
- NIKOLA: Hahahahha, ti moja Nena? Aj' pali.
- NENA: Ali Nikola, ja sam ovo uradila da bih tebi bila lepša.
- NIKOLA: Ti si meni bila lepša onako... Mogu da te slikam?

(Nena pristaje, ali Nikola odlazi podsmevajući se)

- NIKOLA: Hahaha, svima ću pokazati u školi. (Sudara se sa Milutinom)... Jao, vidi štrebera... umreću od smeha.
- MILUTIN: Neno, si to ti?
- NENA: Pa ja sam! Ko bi drugi bio?
- MILUTIN: Pa šta to uradi, crna Neno?
- NENA: Samo hoću da me svi volite i da mogu da se igram sa vama...
- MILUTIN: Ti si meni i onako bila slatka, sad si čudna.
- NENA: Vama nikad ne valja... ni kad sam lopta ni kad sam kocka...
- MILUTIN: Skini to! Zar te to ne žulja?
- NENA: Pa žulja, ali moram da pokažem mami i tati... Hoću da me vole.
- MILUTIN: Ali oni te vole takvu kakva jesi.

(Ubedi je da skine nadograđene čoškove i odlaze kući)

SCENA 9

U kući porodice Kockin

(Tata radi oko mašine, ulazi mama)

- MAMA: Dragi, spremila sam ti palačinke.
- TATA: Je l' ti znaš da praviš nešto drugo ili samo palačinke? Vidi me koliki sam, ne mogu u mašinu da uđem.
- MAMA: Imam ja još jedno iznenađenja za tebe. Obukla sam onu haljinu.
- TATA: Onu? Onu žutu?

MAMA: Daaa... žutu...

TATA: Osećam se kao pre 30 godina, samo ti i ja, bez ove dečurlije oko nas.... dečurlija! Nena! Mašina! Ženo, samo me ometaš, moram da idem da radim!

MAMA: Ti i tvoja mašina! Samo mašinu gledaš, je l' ti ona žena ili ja? I šta ti sad ovaj deo ovde znači?

TATA: Ma kako ne razumeš, ovde će Nena da uđe i da izađe kao kocka.

(Ulaze Nena i Milutin)

MILUTIN: Dobar dan! Milutin, drago mi je!

MAMA: Gospođa Mama.

NENA: Ovo je moj drug iz škole.

MILUTIN (tati): Dobar dan.

TATA: Neno, napravio sam ti mašinu, dođi ovamo

NENA: Joj tata, neću.

MAMA: Hajde, hajde.

(Nena uđe u mašinu i izlazi kao lopta)

MAMA: Neno, dušo! (poljubi je)

MILUTIN: Gospodine, znate, ja pratim vaše radove, proučavam fiziku i matematiku. Došao sam do zaključka da su površina kocke i lopte jednake.

MAMA: Znala sam to!

TATA: Pa što mi nisi rekla. (Tata besno odlazi, Mama izlazi za njim)

MILUTIN: Neno, moram nešto da ti kažem. Ti se meni sviđaš.

NENA: Sviđaš se i ti meni.... Hajdemo u park!

Završni song

Ne posustaj nikad

I uporan budi

Ne dozvoli da te neko drugi budi

Probudi se sam

Ti to možeš znam

I kada padneš glavu gore diži
Odlučniji budi i cilju si bliži
Probudi se sam
Ti to možeš znam

I onda shvatićeš
Oko tebe ko su prijatelji!

Ako ne, ne, ne
Probudi se, eee

Teško je svima
I bogati plaču
Bogatstvo pravo nije u banci
Oko sebe nađi volju jaču
I sa lošim ljudima budi na distanci

I kada vidiš nekog ko nije kao ti
To nije razlog da ga zamrziš
Znaju da na svetu niko nije isti
Shvataš, razbiraš, kontaš ili kužiš?

I onda shvatićeš oko tebe ko su prijatelji!
Ako ne, eee
Probudi se, eee
Probudi se
Nemoj više da živiš u snu
Probudi se
U oči pogledaj istinu
Nemoj više da živiš u snu
Probudi se
U oči pogledaj istinu
PROBUDI SE!

THE END